

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 40Cpr/1/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113216428
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sandra Veľká
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2015:7113216428.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Sandrou Veľkou, v právnej veci žalobkyne: Ing. M. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom H., O. X, právne zast. JUDr. Ivanom Husárom, advokátom AK, Vojenská 14, Košice, proti žalovanému: Stredná odborná škola železničná, Palackého 14, Košice, IČO: 35 570 563, právne zast. JUDr. Alexandrom Farkašovským, advokátom AK, Pri jazdiarni 1, Košice, o náhradu mzdy takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 27.854,80 EUR a 9% úrokom z omeškania zo sumy 1.054,45 EUR od 1.9.2010 do zaplattenia, od 1.10.2010 do zaplattenia, od 1.11.2010 do zaplattenia, od 1.12.2010 do zaplattenia, od 1.1.2011 do zaplattenia, od 1.2.2011 do zaplattenia, od 1.3.2011 do zaplattenia, od 1.4.2011 do zaplattenia, zo sumy 1.058 EUR od 1.3.2011 do zaplattenia, od 1.4.2011 do zaplattenia, od 1.5.2011 do zaplattenia, 9,25% úrok z omeškania zo sumy 1.058 EUR od 1.6.2011 do zaplattenia, od 1.7.2011 do zaplattenia, od 1.8.2011 do zaplattenia, od 1.9.2011 do zaplattenia, od 1.10.2011 do zaplattenia, od 1.11.2011 do zaplattenia, od 1.12.2011 do zaplattenia, od 1.1.2012 vo výške 9,25%, vo výške 9% od 1.2.2012 do zaplattenia, zo sumy 1.131,50 EUR 9% úrok od 1.3.2012 do zaplattenia, od 1.4.2012 do zaplattenia, zo sumy 330,74 EUR 9% úrok z omeškania od 1.5.2012 do zaplattenia, od 1.6.2012 do zaplattenia, od 1.7.2012 do zaplattenia, od 1.8.2012 do zaplattenia, od 1.9.2012 do zaplattenia, od 1.10.2012 do zaplattenia, vo výške 8,75% od 1.9.2012 do zaplattenia, od 1.10.2012 do zaplattenia, od 1.11.2012 do zaplattenia, od 1.12.2012 do zaplattenia, od 1.1.2013 do zaplattenia, od 1.2.2013 do zaplattenia, od 1.3.2013 do zaplattenia, od 1.4.2013 do zaplattenia, od 1.5.2013 do zaplattenia a od 1.6.2013 do zaplattenia v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

V späťvzatej časti konanie **z a s t a v u j e .**

V prevyšujúcej časti návrh **z a m i e t a .**

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania, vo výške 8.882,95 EUR na účet právneho zástupcu žalobkyne JUDr. Ivan Husár, advokát, advokátska kancelária so sídlom Vojenská 14, Košice do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok za návrh vo výške 1722,- EUR na účet Okresného súdu Košice I do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa návrhom vedeným pod sp.zn. 40C 178/2010 doručeným súdu dňa 26.5.2010, domáhala, aby súd určil, že výpoveď z pracovného pomeru daná žalovaným žalobkyni zo dňa 2.3.2010 je neplatná a žiadala náhradu mzdy od 6.5.2010. Dňa 29.5.2013 doplnila návrh a domáhala sa, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 42.739,50 EUR a nasledovné úroky z omeškania : 9 % ročný úrok z omeškania od 1.9.2010 zo sumy 1.054,45 EUR do zaplattenia, 9 % ročný úrok z omeškania od 1.10.2010

zo sumy 1.054,45 EUR do zaplataenia, 9 % ročný úrok z omeškania od 1.11.2010 zo sumy 1.054,45 EUR do zaplataenia, 9 % ročný úrok z omeškania od 1.12.2010 zo sumy 1.054,45 EUR do zaplataenia, 9 % ročný úrok z omeškania od 1.1.2011 zo sumy 1.054,45 EUR do zaplataenia, 9 % ročný úrok z omeškania od 1.2.2011 zo sumy 1.058 EUR do zaplataenia, 9 % ročný úrok z omeškania od 1.3.2011 zo sumy 1.058 EUR do zaplataenia, 9,25 % ročný úrok z omeškania od 1.4.2011 zo sumy 1.058 EUR do zaplataenia, 9,25 % ročný úrok z omeškania od 1.5.2011 zo sumy 1.058 EUR do zaplataenia, 9,25 % ročný úrok z omeškania od 1.6.2011 zo sumy 1.058 EUR do zaplataenia, 9,25 % ročný úrok z omeškania od 1.7.2011 zo sumy 1.058 EUR do zaplataenia, 9,50 % ročný úrok z omeškania od 1.8.2011 zo sumy 1.058 EUR do zaplataenia, 9,50 % ročný úrok z omeškania od 1.9.2011 zo sumy 1.058 EUR do zaplataenia, 9,50 % ročný úrok z omeškania od 1.10.2011 zo sumy 1.058 EUR do zaplataenia, 9,50 % ročný úrok z omeškania od 1.11.2011 zo sumy 1.058 EUR do zaplataenia, 9,50 % ročný úrok z omeškania od 1.12.2011 zo sumy 1.058 EUR do zaplataenia, 9,25 % ročný úrok z omeškania od 1.1.2012 zo sumy 1.058 EUR do zaplataenia, 9 % ročný úrok z omeškania od 1.2.2012 zo sumy 1.058 EUR do zaplataenia, 9 % ročný úrok z omeškania od 1.3.2012 zo sumy 1.131,50 EUR do zaplataenia, 9 % ročný úrok z omeškania od 1.4.2012 zo sumy 1.131,50 EUR do zaplataenia, 9% ročný úrok z omeškania do 1.4.2012 zo sumy 2.263 EUR do zaplataenia, 9% ročný úrok z omeškania do 1.5.2012 zo sumy 1.131,50 EUR do zaplataenia, 9% ročný úrok z omeškania do 1.6.2012 zo sumy 1.131,50 EUR do zaplataenia, 9% ročný úrok z omeškania do 1.7.2012 zo sumy 1.131,50 EUR do zaplataenia, 8,75% ročný úrok z omeškania do 1.8.2012 zo sumy 1.131,50 EUR do zaplataenia, 8,75% ročný úrok z omeškania do 1.9.2012 zo sumy 1.131,50 EUR do zaplataenia, 8,75% ročný úrok z omeškania do 1.10.2012 zo sumy 1.131,50 EUR do zaplataenia, 8,75% ročný úrok z omeškania do 1.11.2012 zo sumy 1.131,50 EUR do zaplataenia, 8,75% ročný úrok z omeškania do 1.12.2012 zo sumy 1.131,50 EUR do zaplataenia, 8,75% ročný úrok z omeškania do 1.1.2013 zo sumy 1.131,50 EUR do zaplataenia, 8,75% ročný úrok z omeškania do 1.2.2013 zo sumy 1.131,50 EUR do zaplataenia, 8,75% ročný úrok z omeškania do 1.3.2013 zo sumy 1.178 EUR do zaplataenia, 8,75% ročný úrok z omeškania do 1.4.2013 zo sumy 1.178 EUR do zaplataenia, 8,75% ročný úrok z omeškania do 1.5.2013 zo sumy 1.178 EUR do zaplataenia, 8,75% ročný úrok z omeškania do 1.6.2013 zo sumy 1.178 EUR do zaplataenia.

Písomným podaním zo dňa 6.5.2014 žalobkyňa vzala návrh v časti o zaplataenie 2.263 EUR s prísl. späť z dôvodu čiastočnej úhrady dlžnej sumy žalovaným v septembri 2013 titulom odchodného.

Svoj nárok odôvodnila titulom náhrady mzdy z dôvodu neplatného skončenia pracovného pomeru zo dňa 22.3.2010 na základe rozsudku Okresného súdu Košice I 40C 178/2010 zo dňa 7.6.2012 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 6Co 269/2012 zo dňa 19.3.2013, ktorým súd rozhodol, že výpoveď z pracovného pomeru zo dňa 22.3.2010, ktorú dal žalovaný žalobkyni je neplatná. Náhrady mzdy titulom neplatného skončenia pracovného pomeru sa domáha za obdobie odo dňa nasledujúceho po dni, kedy mal pracovný pomer skončiť od 1.7.2010 do 30.4.2013 a za obdobie od 1.4.2010 do 30.6.2010 sa domáhala náhrady mzdy titulom prekážok v práci na strane zamestnávateľa z dôvodu nepridelenia práce.

Žalovaný žiadal, aby súd návrh zamietol, resp. znížil žalobkyni náhradu mzdy v súlade s ust. § 79 ods. 2 Zák. práce z dôvodu porušenia dobrých mravov. Žalobkyňa získala vydanie verejnej listiny - osvedčenia o druhej kvalifikačnej skúške z dôvodu, že nepravdivo deklarovala dĺžku svojej pedagogickej praxe, poškodila dobré meno školy, keď verejne osočovala pedagógov, rodičov, v dôsledku čoho spísali petíciu na jej odvolanie. Z dôvodu priznania starobného dôchodku nemá nárok po 21.2.2012 na náhradu mzdy a namietal premičanie náhrady mzdy za mesiac apríl 2010, keďže tento bol podaný až 29.5.2013 a mzda bola splatná 11.5.2010. Namietal, že žalovaný zaplatil žalobkyni odstupné 3.080 EUR na čo žalobkyňa nemala nárok, toto jej bolo vyplatené neprávom a titulom odchodného zaplatil sumu 2.422 EUR a bola jej vyplatená suma 4.712 EUR.

Súd vykonal dokazovanie spisom Okresného súdu Košice I, výpoveďou žalobkyne, vyjadrením právneho zástupcu žalovaného, výpoveďou z pracovného pomeru, mzdovým listom žalobkyne, potvrdením Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, rozhodnutím Sociálnej poisťovne, vyjadrením právneho zástupcu žalobkyne, ročným zúčtovaním preddavkov na daň, uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach, potvrdením žalovaného, odborným posudkom, oznámením o výške a zložení funkčného platu, výpoveďou svedkyne, mzdovým listom žalobkyne a zistil tento skutkový stav:

Spisom Okresného súdu Košice I 40C 178/2010 súd zistil, že Okresný súd Košice I rozsudkom zo dňa 7.6.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19.3.2013 určil, že výpoveď z pracovného pomeru zo dňa 22.3.2010 danej žalovaným žalobkyni je neplatná a nárok žalobkyne na náhradu mzdy bol vylúčený na samostatné konanie. Rozsudkom nadobudol právoplatnosť dňa 19.4.2013. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobkyňa namietala neplatnosť výpovede z pracovného pomeru dňa 30.3.2010, žalovaný od 1.4.2010 žalobkyni neprideloval prácu. Žalobkyňa listom doručeným žalovanému dňa 6.5.2010 oznámila, že trvá na tom, aby ju žalovaný ďalej zamestnával.

Výpoveďou žalobkyne súd zistil, že žalobkyňa bola po udelení neplatnej výpovede zo dňa 22.3.2010 evidovaná na úrade práce, pričom prihlásiť sa bola v zákonnej lehote, chodila na povinné hlásenia, nebolo jej ponúknuté žiadne pedagogické ani iné pracovné miesto, dlhšiu dobu bola počas evidencie ako nezamestnaná na PN, bola na operácii, v marci 2012 jej vznikol nárok na starobný dôchodok, kedy jej bol aj priznaný a bola vyradená z evidencie uchádzačov o zamestnanie z dôvodu získania starobného dôchodku. Počas doby, kedy bola evidovaná ako nezamestnaná, posielala žiadosti rôznym zamestnávateľom, v štátnych školách nemala šancu, neboli voči nej ústretoví, myslí si, že z toho dôvodu, že prebiehal súdny spor. Prvá výpoveď mi bola daná v roku 2010, dňa 1.3.2010 nastúpil do funkcie riaditeľa pán H., žalobkyňa odovzdávala agendu, pripravovala si úväzok, keďže učila 3 hodiny. Zo strany žalovaného neprišiel žiaden návrh. Pánom riaditeľom žalovaného jej bolo povedané, aby si oddýchla, zobrala si dovolenku, vrátila sa dňa 22.3.2010, kedy jej bola predložená výpoveď, ktorá bola právoplatne súdom určená ako neplatná. Vykonyvala funkciu ekonómky 15 rokov, z toho 5 rokov ako riaditeľka. Po právoplatnosti rozhodnutia o neplatnosti prvej výpovede v máji 2013 žalovanému oznámila, že je povinný ju zamestnávať. Riaditeľ jej povedal, že prácu nemá, preto jej bola daná ďalšia výpoveď, ktorú považuje za neférovú a nezákonnú a taktiež ju napadla na súde. V máji 2013 oznámila žalovanému, že je povinný jej pridelovať prácu, v septembri 2013 jej žalovaný zaplatil sumu 6.700 EUR, dve platby 1.211 x 2 mínus daň a 4x odstupné z dôvodu, že pre ňu žalovaný nemal prácu. Keď si v apríli prišla pre doklady na úrad práce, bol jej predložený účtovníčkom dekrét, kde tarifný plat bol 770 EUR, tento však neprevzala, dávka v nezamestnanosti jej bola vypočítaná na základe dekrétu, ktorý predložila na úrade práce, kde bol plat 1.211 EUR. Podklady pre tento výpočet predložil žalobkyni žalovaný.

Vyjadrením právneho zástupcu žalovaného zo dňa 29.5.2013, 17.9.2014 a 5.3.2015 súd zistil, že žalovaný doručil žalobkyni dňa 22.3.2010 výpoveď z pracovného pomeru, ktorú považoval nesprávne za dohodu o ukončení pracovného pomeru a domnieval sa, že pracovný pomer so žalobkyňou ukončil k 31.3.2010. Z právoplatného rozhodnutia súdu nešlo o dohodu o ukončení pracovného pomeru ale o výpoveď z pracovného pomeru a pracovný pomer žalobkyne mal skončiť až uplynutím výpovednej doby teda 30.6.2010. Pri tomto neplatnom ukončení pracovného pomeru uhradil žalovaný žalobkyni „odstupné“ vo výške 3.080 EUR. Žalovaný oznámil žalobkyni, že od 1.4.2010 už do práce nemá dochádzať došlo na strane zamestnávateľa k tzv. iným prekážkam v zmysle ust. § 142 ods. 3 Zákonníka práce a za obdobie od 1.4.2010 do 30.6.2010 má žalobkyňa nárok na náhradu mzdy z dôvodu iných prekážok na strane zamestnávateľa a nie z dôvodu náhrady mzdy pre neplatné skončenie pracovného pomeru. Súd právoplatne určil, že výpoveď žalovaného bola neplatná existuje na druhej strane povinnosť žalobkyne vrátiť žalovanému vyplatené „odstupné“. Žalobkyňa bola ochotná uvedenú časť sporných nárokov vyriešiť dohodou o sporných nárokoch avšak bezúspešne. Žalobkyňa si uplatňuje v rámci tohto konania aj nárok na úhradu náhrady mzdy za apríl, máj a jún 2010 z vyššie uvedených dôvodov v celkovej výške 3.163,50 EUR. Žalobkyňa pred uplynutím funkčného obdobia riaditeľky pracovala ako zástupkyňa pre technicko - ekonomický úsek na základe pracovnej zmluvy zo dňa 30.7.1996. Po ukončení funkčného obdobia mala začať vykonávať opätovne uvedenú funkciu k čomu však nedošlo. V prípade jej zaradenia na identické miesto po zohľadnení počtu odpracovaných rokov by výška jej priemerného mesačného funkčného platu bola v roku 2010 vo výške 1.054,50 EUR, v roku 2011 1.058 EUR a v roku 2012 1.131,50 EUR a v roku 2013 1.178 EUR. Celková výška náhrady mzdy za rok 2010 za 6 mesiacov predstavuje : $6 \times 1.054,50 \text{ EUR} = 6.327 \text{ EUR}$. Celková výška náhrady mzdy za rok 2011 za 12 mesiacov predstavuje : $12 \times 1.058 \text{ EUR} = 12.696 \text{ EUR}$. Celková výška náhrady mzdy za rok 2012 za 12 mesiacov predstavuje : $12 \times 1.131,50 \text{ EUR} = 13.578 \text{ EUR}$. Celková výška náhrady mzdy za rok 2013 za 4 mesiace predstavuje : $4 \times 1.178 \text{ EUR} = 4.712 \text{ EUR}$. Celková náhrada mzdy spolu : 37.313 EUR. V zmysle ust. § 76a Zákonníka práce v spojení s kolektívnou zmluvou vznikla povinnosť žalovaného uhradiť žalobkyni odchodné vo výške 2 funkčných platov v celkovej výške 1.131,50 EUR x 2 = 2.263 EUR nakoľko od 1.3.2012 začala poberať Ing. I. riadny starobný dôchodok vzhľadom na splnenie podmienok pre jeho priznanie. Žalovaný je povinný uhradiť žalobkyni sumu vo výške 42.739,50

EUR (37.313 + 2.263 + 3.163,50) z titulu náhrady mzdy z dôvodu neplatného skončenia pracovného pomeru, výplaty odchodného a náhrady mzdy z dôvodu prekážok na strane zamestnávateľa za obdobie od 1.4.2010 do 30.6.2010 a nasledovné úroky z omeškania: 9 % ročný úrok z omeškania od 1.9.2010 zo sumy 1.054,45 EUR do zaplataenia, 9 % ročný úrok z omeškania od 1.10.2010 zo sumy 1.054,45 EUR do zaplataenia, 9 % ročný úrok z omeškania od 1.11.2010 zo sumy 1.054,45 EUR do zaplataenia, 9 % ročný úrok z omeškania od 1.12.2010 zo sumy 1.054,45 EUR do zaplataenia, 9 % ročný úrok z omeškania od 1.1.2011 zo sumy 1.054,45 EUR do zaplataenia, 9 % ročný úrok z omeškania od 1.2.2011 zo sumy 1.054,45 EUR do zaplataenia, 9 % ročný úrok z omeškania od 1.3.2011 zo sumy 1.058 EUR do zaplataenia, 9 % ročný úrok z omeškania od 1.4.2011 zo sumy 1.058 EUR do zaplataenia, 9 % ročný úrok z omeškania od 1.5.2011 zo sumy 1.058 EUR do zaplataenia, 9,25 % ročný úrok z omeškania od 1.6.2011 zo sumy 1.058 EUR do zaplataenia, 9,25 % ročný úrok z omeškania od 1.7.2011 zo sumy 1.058 EUR do zaplataenia, 9,25 % ročný úrok z omeškania od 1.8.2011 zo sumy 1.058 EUR do zaplataenia, 9,50 % ročný úrok z omeškania od 1.9.2011 zo sumy 1.058 EUR do zaplataenia, 9,50 % ročný úrok z omeškania od 1.10.2011 zo sumy 1.058 EUR do zaplataenia, 9,50 % ročný úrok z omeškania od 1.11.2011 zo sumy 1.058 EUR do zaplataenia, 9,50 % ročný úrok z omeškania od 1.12.2011 zo sumy 1.058 EUR do zaplataenia, 9,25 % ročný úrok z omeškania od 1.1.2012 zo sumy 1.058 EUR do zaplataenia, 9 % ročný úrok z omeškania od 1.2.2012 zo sumy 1.058 EUR do zaplataenia, 9 % ročný úrok z omeškania od 1.3.2012 zo sumy 1.131,50 EUR do zaplataenia, 9 % ročný úrok z omeškania od 1.4.2012 zo sumy 1.131,50 EUR do zaplataenia, 9% ročný úrok z omeškania do 1.4.2012 zo sumy 2.263 EUR do zaplataenia, 9% ročný úrok z omeškania do 1.5.2012 zo sumy 1.131,50 EUR do zaplataenia, 9% ročný úrok z omeškania do 1.6.2012 zo sumy 1.131,50 EUR do zaplataenia, 9% ročný úrok z omeškania do 1.7.2012 zo sumy 1.131,50 EUR do zaplataenia, 8,75% ročný úrok z omeškania do 1.8.2012 zo sumy 1.131,50 EUR do zaplataenia, 8,75% ročný úrok z omeškania do 1.9.2012 zo sumy 1.131,50 EUR do zaplataenia, 8,75% ročný úrok z omeškania do 1.10.2012 zo sumy 1.131,50 EUR do zaplataenia, 8,75% ročný úrok z omeškania do 1.11.2012 zo sumy 1.131,50 EUR do zaplataenia, 8,75% ročný úrok z omeškania do 1.12.2012 zo sumy 1.131,50 EUR do zaplataenia, 8,75% ročný úrok z omeškania do 1.1.2013 zo sumy 1.131,50 EUR do zaplataenia, 8,75% ročný úrok z omeškania do 1.2.2013 zo sumy 1.131,50 EUR do zaplataenia, 8,75% ročný úrok z omeškania do 1.3.2013 zo sumy 1.178 EUR do zaplataenia, 8,75% ročný úrok z omeškania do 1.4.2013 zo sumy 1.178 EUR do zaplataenia, 8,75% ročný úrok z omeškania do 1.5.2013 zo sumy 1.178 € do zaplataenia, 8,75% ročný úrok z omeškania do 1.6.2013 zo sumy 1.178 EUR do zaplataenia. Žalobkyňa si výšku náhrady mzdy za rok 2010 uplatňuje za 6 mesiacov, za rok 2011 za 12 mesiacov a za rok 2012 za 12 mesiacov a za rok 2014 za 4 mesiace. Žalobkyňa zrejme vychádzala z aktuálneho znenia ust. § 79 Zák. práce, ktorý v ods. 2 hovorí, že ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradit' mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy za čas 12 mesiacov vôbec nepriznať. Náhrada mzdy môže byť priznaná najviac za čas 36 mesiacov. Poukazuje na ust. § 252i ods. 4 prvá veta Zák. práce., ktorý hovorí o tom, že výpoveď daná zamestnávateľovi zamestnancovi pred 1. januárom 2013 a nároky, ktoré z nej vznikli sa posudzujú podľa predpisov účinných do 31. decembra 2012. Teda ust. § 79 ods. 2 Zák. práce účinného do 31.12.2012 hovorí, že ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy presahuje deväť mesiacov, patrí zamestnancovi náhrada mzdy za čas deväť mesiacov. Žalovaný poukazuje aj na skutočnosť, že žalobkyni bolo vyplatené odstupné vo výške 3.080 EUR, odchodné vo výške 2.422 EUR a suma vo výške 4.712 EUR, čo predstavuje 4-násobok mesačného príjmu. Žalovaný žalobkyni vyplatil odchodné a žalobkyňa začala poberať starobný dôchodok od 1.3.2012 a teda z tohto dôvodu v zmysle ustálenej právnej praxe, žalobca nemá po 1.3.2012 nárok na náhradu mzdy, hoci v našom prípade to nemá právny význam vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti. Žalovaný dáva do pozornosti, že do dnešného dňa bolo vyplatených 10.214 EUR, pričom sumu vo výške 5.502 EUR žalovaný vyplatil titulom skončenia pracovného pomeru a ak súd rozhodol, že skončenie pracovného pomeru je neplatné, tak potom žalobkyňa nemá nárok na spomínanú sumu titulom odstupného resp. odchodného a teda v prípade, ak by súd rozhodol o oprávnenosti nároku na náhradu mzdy je nevyhnutné zobrať na už vyplatenú sumu ohľad. Poukazuje aj na porušenie dobrých mravov u žalobkyne, ktoré priamo súvisí s jej pôsobením na Strednej odbornej škole železničnej a to tým, že žalobkyňa pozmeňovala a falšovala verejnú listinu tým, že namiesto podpisu štatutárneho zástupcu KŠÚ podpísala prihlášku na druhú kvalifikačnú skúšku, pričom nespĺňala podmienky na vydanie osvedčenia o druhej kvalifikačnej skúške uvedené vo vyhl. č. 41/1996 Z.z., keďže jednou z podmienok je min. 10 rokov pedagogickej praxe a ku dňu podania prihlášky mala pedagogickú prax v rozsahu 4 roky 5 mesiacov. Taktiež nespĺňala ani podmienku I. kvalifikačnej skúšky, keďže absolvovanie doplňujúceho pedagogického vzdelania ako náhrada I. kvalifikačnej skúšky jej mohla byť uznaná až po získaní 5 rokov pedagogickej praxe, t.j. až

2.9.2005, teda po termíne, kedy si už podávala prihlášku na II. kvalifikačnú skúšku. Neoprávneným získaním II. kvalifikačnej skúšky sa žalobkyňa obohatila o sumu 1.899 EUR. Zároveň poukazuje na uznesenie vyšetrovateľa zo dňa 16.4.2010, ktoré konštatuje, že je nesporné, že sa žalobkyňa dopustila hrubého správania, ktorým úmyselne narušila občianske spolunažívanie a jej konanie možno posúdiť ako priestupok podľa § 49 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Žalovaný žiada súd, aby nepriznal resp. znížil žalobkyni náhradu mzdy z dôvodu porušenia dobrých mravov u žalobkyne, ktoré priamo súvisí s jej pôsobením na Strednej odbornej škole železničnej a to tým, že žalobkyňa získala vydanie verejnej listiny - osvedčenia o II. kvalifikačnej skúške č. 0634/2006 vydanom Štátnym pedagogickým ústavom, Metodicko - pedagogickým centrom, Bratislava tým, že v záväznej prihláške na túto skúšku a v konaní predchádzajúcom jeho vydaniu nepravdivo deklarovala dĺžku svojej pedagogickej praxe. Namiesto podpisu štatutárneho zástupcu KŠÚ podpísala prihlášku na druhú kvalifikačnú skúšku sama, pričom nespĺňala podmienky na vydanie osvedčenia o druhej kvalifikačnej skúške uvedené vo vyhl. č. 41/1996 Z.z., keďže jednou z podmienok je min. 10 rokov pedagogickej praxe a ku dňu podania prihlášky mala pedagogickú prax v rozsahu 4 roky a 5 mesiacov. Taktiež nespĺňala ani podmienku I. kvalifikačnej skúšky, keďže absolvovanie doplnujúceho pedagogického vzdelania ako náhrada I. kvalifikačnej skúšky jej mohla byť uznaná až po získaní 5 rokov pedagogickej praxe, t.j. až 2.9.2005, teda po termíne, kedy si už podávala prihlášku na II. kvalifikačnú skúšku. Neoprávneným zaradením do vyššej platovej skupiny žalobkyňa spôsobila škodu Krajskému školskému úradu v Košiciach vo výške 1.899 EUR. Aj napriek tomu, že trestné konanie na základe trestného oznámenia žalovaného bolo zastavené, nakoľko skutok žalobkyne nebol v tom čase trestným činom, je nepochybné, že žalobkyňa sa dopustila vyššie uvedeného konania. Žalobkyňa poškodila dobré meno školy a to dňa 10.2.2010, kedy sa konali doplnujúce voľby rodičov do Rady školy, kde verejne osočovala nielen pedagógov ale aj rodičov. Rodičia boli natoľko pobúrení jej nevhodným správaním, že sa rozhodli spísať petíciu na jej okamžité odvolanie. Žalobkyni bol od 21.2.2012 priznaný starobný dôchodok a teda z tohto dôvodu v zmysle ustálenej právnej praxe, žalobkyňa nemá po 21.2.2012 nárok na náhradu mzdy. Žalovaný namieta premlčanie náhrady mzdy za mesiac apríl 2010, keďže návrh bol podaný dňa 29.5.2013 a náhrada mzdy bola v zmysle kolektívnej zmluvy splatná dňa 11.5.2010. V roku 2010 žalovaný uhradil žalobkyni odstupné vo výške 3.080 EUR, nakoľko však rozhodnutím súdu bola vyslovená neplatnosť skončenia pracovného pomeru, na odstupné žalobkyňa nemá nárok a bolo jej vyplatené neprávom.

Výpoveďou z pracovného pomeru zo dňa 31.5.2013 súd zistil, že žalovaný listom zo dňa 31.5.2013 ukončil pracovný pomer so žalobkyňou podľa ust. § 63 ods. 1 písm. b/ bod 1 Zák. práce výpoveďou z dôvodu, že nespĺňa predpoklady ustanovené právnymi predpismi na výkon funkcie riaditeľky Strednej odbornej školy železničnej v Košiciach s tým, že vo výplatnom termíne za mesiac august 2013 žalovaný vyplatí náhradu mzdy pre zamestnanca z dôvodu nemožnosti pridelovania práce za obdobie od 1.5.2013 do 31.8.2013 vo výške 4-násobku priemerného mesačného príjmu 4.712 EUR a odchodné podľa ust. § 76a vo výške 2.263 EUR.

Mzdovým listom žalobkyne súd zistil, že funkčný plat žalobkyne za január 2009 činil 1.006,38 EUR, za február 830,25 EUR, marec 402,56 EUR, apríl 1.056,71 EUR, máj 1.054,30 EUR, jún 1.107 EUR, júl 433,18 EUR, august 738,02 EUR, september 1.107 EUR, október 979,54 EUR, november 1.083,48 EUR, december 926,77 EUR, január 2010 1.191,80 EUR, február 1076,44 EUR, marec 301,32 EUR.

Potvrdením Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 26.4.2012 súd zistil, že žalobkyňa bola v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 1.4.2010 do 20.2.2012.

Rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 21.3.2012 súd zistil, že žalobkyni bol rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 21.3.2012 priznaný starobný dôchodok od 21.2.2012 vo výške 651,80 EUR mesačne.

Vyjadrením právneho zástupcu žalobkyne zo dňa 29.12.2014 a 3.6.2015 súd zistil, že k novele ZP bolo prijaté prechodné ustanovenie § 252 g ZP v zmysle ktorého sa právne úkony urobené pred 1.9.2011 a nároky, ktoré z nich vznikli posudzujú podľa úpravy účinnej do 31.8.2011. Na nami prejednávaný prípad sa nevzťahuje prechodné ustanovenie ZP § 251 i ods. 4 ale ustanovenie § 252g ZP - teda právne nároky vzniknuté z neplatného skončenia pracovného pomeru žalobkyne sa posudzujú podľa právnej úpravy do 31.8.2011 - teda sa vychádza zo znenia ZP ktorý bol platný v čase neplatného skončenia pracovného pomeru so žalobkyňou (marec 2010). Žalovaný tvrdí, že žalobkyni z titulu neplatného skončenia pracovného pomeru v marci 2010 uhradil 7 priemerných mesačných zárobkov. Tieto tvrdenia žalovaného sú účelovým klamstvom a zavádzaním súdu. Žalovaný síce skutočne uhradil žalobkyni platbou zo dňa

9.9.2013 sumu 6.673,82 EUR avšak uvedenou platbou žalobca nevyplácal žalobkyni náhradu mzdy z dôvodu neplatného skončenia pracovného pomeru v marci 2010 v rozsahu 7 mesiacov ale išlo o platbu z úplne iného právneho dôvodu. Touto platbou uhrádzal žalovaný žalobkyni jednak odchodné v zmysle ust. § 76a ZP vo výške 2.422 EUR (2 x 1.211 EUR) - 19 % daň (460,18 EUR) = 1.961,82 EUR (v tejto časti preto žalobkyňa vzala návrh na uhradenie mzdových nárokov späť podaním doručeným súdu dňa 25.5.2014) a súčasne jej uhradil náhradu mzdy z dôvodu nemožnosti prideľovania práce v súlade s ust. § 142 ods. 3 ZP za obdobie 1.5.2013 do 31.8.2013 vo výške 4 priemerných mesačných príjmov v celkovej výške 4.712 EUR (4 x 1.178 EUR). Obdobie od 1.5.2013 sa netýka predmetu nášho súdneho sporu a za uvedené obdobie si žalobkyňa v tomto konaní ani neuplatňuje žiadnu náhradu mzdy. Žalovaný tvrdil, že pre žalobkyňu žiadnu prácu nemá tak jej oznámil, že do práce chodiť nemusí a že jej uhradí náhradu mzdy z dôvodu prekážok v práci na strane zamestnávateľa za obdobie výpovednej lehoty teda za 4 mesiace od 1.5.2013 do 31.8.2013. V žiadnom prípade teda úhradou sumy 6.673,82 EUR nedošlo k úhrade náhrady mzdy vo výške 7 priemerných mesačných zárobkov z dôvodu neplatného skončenia pracovného pomeru v marci 2010 tak ako to uvádza žalovaný. Tvrdenia potvrdzuje aj výpoveď z pracovného pomeru zo dňa 31.5.2013, v ktorej závere samotný žalovaný uvádza, že vyplatí žalobkyni vo výplatnom termíne za august 2013 náhradu mzdy pre zamestnanca z dôvodu nemožnosti prideľovania práce v zmysle ust. § 142 ods. 3 ZP za obdobie od 1.5.2013 do 31.8.2013 a to v celkovej výške 4.712 EUR (4 násobok priemerného mesačného príjmu) ako aj odchodné podľa ust. § 76a ZP vo výške 2.263 EUR. Posledný funkčný plat žalobkyne, ktorý jej bol priznaný od 1.1.2010 bol vo výške 1.211 EUR. Z uvedenej sumy nepochybne vychádzala aj mzdová účtovníčka žalovaného pri určení výšky odchodného a táto suma 2.422 EUR (2 x 1.211 EUR) je uvedená aj v ročnom zúčtovaní preddavkov na daň za rok 2013, ktoré žalovaný vystavil žalovanej. V sume 6.673,82 EUR teda žalovaný uhradil žalobkyni nasledovné platby : a/ odchodné v zmysle ust. § 76a ZP vo výške 2 x 1.211 EUR = 2.422 EUR - 19 % daň (460,18) = 1.961,82 EUR (v tejto časti došlo k späťvzatiu žaloby), b/ náhradu mzdy z dôvodu prekážok v práci na strane zamestnávateľa za 1.5.2013 až 31.8.2013 v celkovej výške 4.712 EUR (4 x 1.178 EUR). Žalovaný teda do dnešného dňa neuhradil žalobkyni z titulu neplatného skončenia pracovného pomeru ani cent. Žalovaná suma k dnešnému dňu pozostáva z 2 samostatných právnych nárokov. Prvá časť sa týka požiadavky na úhradu mzdy z dôvodu prekážok v práci na strane zamestnávateľa v zmysle ust. § 142 ods. 3 ZP za obdobie od 1.4.2010 do 30.6.2010. Druhá časť sa týka náhrady mzdy z dôvodu neplatného skončenia pracovného pomeru podľa ust. § 79 ods. 2 ZP za obdobie od 1.7.2010 do 30.4.2013. Nakoľko súd právoplatne určil, že výpoveď je neplatná existuje na strane druhej povinnosť žalobkyne vrátiť žalovanému vyplatené „odstupné“ ktoré jej uhradil v roku 2010 vo výške 3.080 EUR. Žalobkyňa navrhovala žalovanému aby sa vzniknutá situácia vyriešila dohodou o sporných nárokoch avšak bezvýsledne. Vzhľadom na odmietnutie dohody o sporných nárokoch za obdobie od 1.4.2010 do 30.6.2010 a najmä s prihliadnutím na nemožnosť aplikácie započítania v pracovnoprávných vzťahoch si žalobkyňa uplatnila aj tento nárok - teda nárok na náhradu mzdy z dôvodu prekážok v práci na strane zamestnávateľa podľa ust. § 142 ods. 3 ZP za obdobie od 1.4.2010 do 30.6.2010. Určenie v zmysle ust. § 134 ods. 1,2, 4 ZP - teda určovanie klasického priemerného zárobku pre pracovnoprávne účely. V takomto prípade by sa vychádzalo z príjmu žalobkyne v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného žalobkyňou v rozhodujúcom období. V zmysle ust. § 134 ods. 2 ZP je rozhodujúcim obdobím kalendárnu štvrtrok predchádzajúci štvrtroku, v ktorom sa zisťuje priemerný zárobok . V nami prejednávanom prípade by išlo o obdobie 10,11,12/2009 a v uvedenom období odpracovala žalobkyňa celú pracovnú dobu a jej príjem bol za uvedené obdobie v priemere 1.444,02 EUR/mesiac. Takýto postup pri výpočte priemerného zárobku žalobkyne sme nepoužili z toho dôvodu, že ide o príjem, ktorý dosahovala žalobkyňa ako riaditeľka. Po skončení funkčného obdobia ak by naďalej pracovala u žalovaného nepôsobila by v pozícii riaditeľky ale ako zástupkyňa riaditeľa pre technicko - ekonomický úsek alebo ako radový pedagóg a jej príjem by preto bol nepochybne nižší ako jej pôvodný plat riaditeľky. Z uvedeného dôvodu žalobkyňa pri výpočte výšky priemernej mzdy pre účely určenia výšky náhrady mzdy z uvedeného spôsobu výpočtu nevychádzala. Žalobkyňa po ukončení funkčného obdobia riaditeľa mala u žalovaného podľa nášho názoru opätovne začať vykonávať funkciu zástupkyne riaditeľa pre technicko - ekonomický úsek. Pri určení výšky priemerného mesačného zárobku žalobkyne uvedenom v žalobnom návrhu preto vychádzala žalobkyňa z výšky príjmu ktorý by bola dosahovala v prípade ak by opätovne nastúpila na funkciu zástupkyne riaditeľa pre technicko - ekonomický úsek. V prípade jej zaradenia na toto miesto s prihliadnutím na počet odpracovaných rokov by bol jej priemerný zárobok vo výške 1.054,50 EUR/mesiac v roku 2010, 1.058 EUR/ mesiac v roku 2011, 1.131,50 EUR v roku 2012 a 1.178 EUR/ mesiac v roku 2013. Výšku takto vypočítaného priemerného mesačného platu akceptoval aj samotný žalovaný nakoľko v roku 2013 vyplatil žalobkyni náhradu mzdy z dôvodu prekážok v práci na strane zamestnávateľa za obdobie od 1.5.2013 do 31.8.2013 vo výške 1.178 EUR/mesiac - spolu

za 4 mesiace 4.712 EUR, pričom sám uviedol, že ide o 4 násobok priemerného mesačného platu žalobkyne. Žalobkyňa vypočítala svoj pravdepodobný funkčný plat, pričom okrem vyššie uvedených okolností vychádzala z funkčného platu Ing. A. L. ktorá v čase výpovede žalobkyne pracovala na pozícii zástupkyne riaditeľa pre technicko - ekonomický úsek. Zmena oproti tarifnému platu uvedenej zamestnankyne vyplýva iba z toho, že jednotlivé položky funkčného platu žalobkyne sa určili tak, aby zodpovedali tarifnému platu pedagogického pracovníka s II. atestáciou. Zároveň je u žalobkyne vyššia započítaná prax (namiesto TP vo výške 581 EUR by patrila suma 639 EUR). To isté platí u položky zvýšená platová tarifa, kde by žalobkyni patrila za dĺžku započítanej praxe suma 131 EUR (namiesto 81,5 EUR v dekréte Ing. L.). Príplatok za riadenie a osobný príplatok bol navrhovaný v rovnakej výške za všetky roky bez zmeny. Menila sa len výška platobnej triedy a započítanej praxe v rokoch. Na základe uvedeného vyrátala žalobkyňa svoj pravdepodobný mesačný zárobok. 2010 riaditeľka - funkčný plat 1.208,50 EUR, 2010 zástupkyňa - funkčný plat 1.054,50 EUR, 2011 zástupkyňa - funkčný plat 1.058 EUR, 2012 zástupkyňa - funkčný plat 1.131,50 EUR, 2013 zástupkyňa - funkčný plat 1.178 EUR. Ak by žalobkyňa vychádzala z priemerného zárobku v zmysle § 134 ods. 1,2,3 ZP v zmysle prehľadu vymeriavacích základov, ktorý predložila SOŠ železničná žalobkyni pre poistenie v nezamestnanosti dňa 12.4.2010 predstavoval jej priemerný plat : v roku 2010 - 1.220,25 EUR, v roku 2009 - 1191,26 EUR, v roku 2008 - 1146,47 EUR, v roku 2007 - 1.120,62 EUR. Priemerný mesačný zárobok žalobkyne bol ešte vyšší ako si uplatňuje v tomto konaní. Výšku žalobkyňou vypočítaného priemerného mesačného platu akceptoval aj samotný žalovaný nakoľko v roku 2013 vyplatil žalobkyni náhradu mzdy z dôvodu prekážok v práci na strane zamestnávateľa za obdobie od 1.5.2013 do 31.8.2013 vo výške 1.178 EUR/ mesiac - spolu za 4 mesiace 4.712 EUR, pričom sám uviedol, že ide o 4 násobok priemerného mesačného platu žalobkyne.

Ročným zúčtovaním preddavkov na daň súd zistil, že žalovaný vyhotovil dňa 20.2.2014 ročné zúčtovanie preddavkov na daň žalobkyne za zdaňovacie obdobie rok 2013, základ dane 1.211 x 2 - 2.422 EUR.

Uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach zo dňa 21.11.2011 súd zistil, že Okresné riaditeľstvo PZ v Košiciach uznesením zo dňa 21.11.2011 zastavil trestné stíhanie začaté pre prečin falšovania, pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku, úradnej značky podľa ust. § 352 ods. 2 Tr. zák., že doposiaľ neznámy páchatel dosiahol dňa 30.6.2006 vydanie pravej verejnej listiny a to osvedčenia o II. kvalifikačnej skúške č. 0634/2006 vydanom Štátnym pedagogickým ústavom, Metodicko-pedagogickým centrom, Tomášikova č. 4, Bratislava tým, že v záväznej prihláške na túto skúšku a v konaní predchádzajúcom jeho vydaniu nepravdivo deklaroval dĺžku svojej pedagogickej praxe v trvaní 10 rokov ako minimálnej podmienky na jeho vydanie, pričom túto si potvrdil a schválil, čím takto zároveň získal aj neoprávnene zaradenie do vyššej platovej triedy a spôsobil tak Strednej odbornej škole železničnej, Palackého 14, Košice škodu získaním prospechu v príčinnej súvislosti s týmto trestným činom vo výške 1.899 EUR, lebo nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Potvrdením žalovaného súd zistil, že priemerný mesačný plat žalobkyne za rok 2008 činil 1.043,95 EUR, za rok 2009 1.122,08 EUR, za rok 2010 1.211 EUR. Pracovný pomer skončila 31.3.2010, v mesiaci marec 2010 jej bolo vyplatené odstupné vo výške 3.080 EUR. V roku 2012 nemala žalobkyňa žiadne príjmy, v roku 2013 v mesiaci august bolo vyplatené žalobkyni 2-mesačné odchodné vo výške 2.422 EUR a náhrada za stratu zárobku vo výške 4.712 EUR.

Potvrdením žalovaného súd zistil, že žalovaný dňa 4.11.2013 potvrdil, že žalobkyni bola zaplatená suma dňa 9.9.2013 6.673,82 EUR, 2-mesačné odchodné brutto 2.422 EUR a 4 násobok mesačného príjmu brutto 4.712 EUR, z toho bola stiahnutá daň vo výške 460,18 EUR.

Odborným posudkom č. X/XXXX Ing. N. Z., znalec v odbore stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby, oceňovanie nehnuteľností vyhotovil dňa 2.6.2010 na žiadosť žalovaného odborný posudok. Úlohou bolo stanoviť odbytovú cenu pozemných prác, sociálnych zariadeniach na SOŠ železničnej v Košiciach, prízemie pred jedálňou. Znalec v závere uviedol, že jednotkovú cenu sa snažil rešpektovať podľa predloženého súpisu vykonaných prác až na niektoré položky, ktoré boli uvedené nesprávnym zatriedením v cenníku stavebných prác. Samozrejme, že ak boli položky popísané len stručne a množstva uvedené podľa toho ako to vyhovovalo dodávateľovi stavebných prác bez podloženia figurami, bez akejkoľvek kontroly, bez zápisov z kontrolných dní, cena je nehodnovatelná a ešte raz musím zdôrazniť nekontrolovateľná a ja som toho názoru, že to bolo robené úmyselne a to preto, aby dodávateľ si dal zaplatiť aj nevykonané práce. Výpočet ceny podľa mnou spracovaného pôdorysu a

uvedenia mojich figúr je jasná z opraveného súpisu vykonaných prác a je neoddeliteľnou súčasťou tohto odborného posudku. Celkový rozdiel činí 13.625,85 EUR v prospech Strednej odbornej školy železničnej v Košiciach na Palackého 14.

Uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach zo dňa 16.4.2010 súd zistil, že Okresné riaditeľstvo PZ v Košiciach uznesením zo dňa 16.4.2010 odovzdal na prejednanie priestupku vec podozrenia zo spáchania prečinu ohovárania, ktorého sa mala dopustiť žalobkyňa dňa 10.2.2010 v čase okolo 18.00 hod. v Košiciach na ul. Palackého 14 v jedálni Strednej odbornej školy Železničnej počas mimoriadneho zhromaždenia rodičov žiakov a pedagógov menovanej školy v počte prevyšujúcom 60 ľudí, na ktorom pedagóg a predseda Rady menovanej školy Mgr. Z. Č., nar. XX.X.XXXX vysvetľoval predpisy volieb zástupcov rodičov do Rady školy, vyriekla na osobu menovaného pedagóga vetu „toto je ten, čo založil združenie, čo ukradol 65.000,- Sk, pozrite sa toto je predseda Rady školy, toto je ten, čo okráda Vaše deti“, čím o menovanom oznámila nepravdivý údaj. Je však nesporné, že Ing. M. Š. sa dopustila hrubého správania, ktorým úmyselne narušila občianske spolunažívanie, a teda jej konanie je možné posúdiť ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších noviel.

Oznámením o výške a zložení funkčného platu zo dňa 25.2.2010 súd zistil, že žalovaný adresoval Ing. A. L. oznámenie o výške a zložení funkčného platu, ktorým bola zaradená do kariérového stupňa pedagogický zamestnanec s prvou atestáciou, zaradená do 11. platovej triedy, pracovná trieda 1, funkčný plat 947 EUR.

Oznámením o výške a zložení funkčného platu zo dňa 5.4.2010 súd zistil, že žalovaný oznámil žalobkyni dňa 5.4.2010 výšku a zloženie funkčného platu, ktorú určuje od 1.3.2010 funkčný plat vo výške 770 EUR.

Výpoveďou svedkyne Y. Z. súd zistil, že svedkyňa vypočítala na pokyn žalovaného odchodné pre žalobkyňu, vychádzala z dekrétu a mzdového listu. 2-mesačné odchodné bolo 2.422 EUR, predpokladaný mesačný príjem bola polovica.

Mzdovým listom žalobkyne za rok 2010 súd zistil, že žalovaný eviduje pracovný pomer u žalobkyne do 31.3.2010, príjem žalobkyne za rok 2010 - január 1.211,02 EUR, február 1.211,02 EUR, marec 1.238,71 EUR.

Podľa ust. § 252g ods. 1 zákon č. 311/2001 Z.z. zákonník práce v platnom znení ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj pracovnoprávne vzťahy, ktoré vznikli pred 1. septembrom 2011. Právne úkony urobené pred 1. septembrom 2011 a nároky, ktoré z nich vznikli, sa posudzujú podľa právnej úpravy účinnej do 31. augusta 2011.

Podľa ust. § 79 ods. 1,2 zákon č. 311/2001 Z.z. zákonník práce v znení platnom ku dňu 22.3.2010 ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru. Ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy zamestnancovi vôbec nepriznať.

Podľa ust. § 134 ods. 1,2 zákon č. 311/2001 Z.z. zákonník práce priemerný zárobok na pracovnoprávne účely (ďalej len "priemerný zárobok") zisťuje zamestnávateľ zo mzdy zúčtovanej zamestnancovi na výplatu v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období. Rozhodujúcim obdobím je kalendárny štvrťrok predchádzajúci štvrťroku, v ktorom sa zisťuje priemerný zárobok. Priemerný zárobok sa zisťuje vždy k prvému dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po rozhodujúcom období a používa sa počas celého štvrťroka, ak tento zákon neustanovuje inak. Ak zamestnanec v rozhodujúcom období neodpracoval aspoň 22 dní alebo 170 hodín, používa sa

namiesto priemerného zárobku pravdepodobný zárobok. Pravdepodobný zárobok sa zistí zo mzdy, ktorú zamestnanec dosiahol od začiatku rozhodujúceho obdobia, alebo zo mzdy, ktorú by zrejme dosiahol.

Podľa ust. §142 ods. 1 zákon č. 311/2001 Z.z. zákonník práce ak nemohol zamestnanec vykonávať prácu pre iné prekážky na strane zamestnávateľa, ako sú uvedené v odsekoch 1 a 2, zamestnávateľ mu poskytne náhradu mzdy v sume jeho priemerného zárobku.

Podľa ust. § 1 ods. 1 a 4 zákon č. 311/2001 Z.z. zákonník práce tento zákon upravuje individuálne pracovnoprávne vzťahy v súvislosti s výkonom závislej práce fyzických osôb pre právnické osoby alebo fyzické osoby a kolektívne pracovnoprávne vzťahy. Ak tento zákon v prvej časti neustanovuje inak, vzťahujú sa na tieto právne vzťahy všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa ust. § 100 ods. 1,2 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva

Podľa ust. § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ust. § 559 ods. 1,2 OZ splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa ust. § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa ust. § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 10c nar. vl. SR č 87/1995 Zb. v platnom znení ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Predmetom konania je náhrada mzdy titulom neplatného skončenia pracovného pomeru a titulom prekážky v práci na strane žalovaného.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný ukončil so žalobkyňou pracovný pomer dňa 22.3.2010 podľa ust. § 63 ods. 1 písm. b/ Zák. práce, výpovedná doba končí 30.6.2010 s tým, že žalovaný mal za to, že pracovný pomer skončil ku dňu 1.4.2010 na základe prejavu vôle žalobkyne. Okresný súd Košice I v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 40C 178/2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.4.2013, určil, že výpoveď z pracovného pomeru je neplatná. Žalobkyňa listom zo dňa 6.5.2010 oznámila žalovanému, že trvá na tom, aby ju ďalej zamestnával. Žalovaný od 1.4.2010 neprideľoval žalobkyňi prácu. Za rok 2010 žalovaný zaplatil mzdu žalobkyňi za mesiace január, február a marec. Po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Košice I v konaní 40C 178/2010 žalovaný dal žalobkyňi dňa 31.5.2013 výpoveď z pracovného pomeru podľa ust. § 63 ods. 1 písm. b/ bod 1 Zák. práce s tým, že žalobkyňi zaplatí náhradu mzdy za obdobie 1.5.2013 do 31.8.2013 - 4.712 EUR a odchodné vo výške 2.263 EUR. Dňa 9.9.2013 žalovaný zaplatil žalobkyňi 6.673,82 EUR, z toho odchodné vo výške 2.422 EUR a 4-násobok mesačného príjmu vo výške 4.712 EUR, z čoho bola stiahnutá daň 460,18 EUR. Žalobkyňa bola v období od 1.4.2010 do 20.2.2012 evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzačka o zamestnanie. V predmetnom období jej nebola Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny ponúknutá žiadna práca a žalobkyňa nebola v predmetnom období zamestnaná. Žalobkyňi bol odo dňa 21.3.2012 priznaný starobný dôchodok v čase priznania vo výške 651,80 EUR mesačne. V zmysle potvrdení vydaných žalovaným bol priemerný mesačný plat žalobkyne za rok 2009 1.122,08 EUR, za rok 2010 1.211 EUR, v marci 2010 bolo žalobkyňi vyplatené odstupné vo výške 3.080 EUR, pričom žalovaný vychádzal z funkčného platu 770 EUR v zmysle dekrétu, ktorý vyhotovil žalovaný dňa 5.4.2010 pre pedagogického zamestnanca s druhou atestáciou po započítaní 25 rokov a 60 dní.

Žalobkyňa sa domáha náhrady mzdy za obdobie apríl, máj, jún 2010 z dôvodu nezaplatenia mzdy titulom prekážok v práci na strane žalovaného vo výške 3.163,50 EUR a od 1.7.2010, kedy mal skončiť pracovný pomer na základe výpovede, ktorá bola súdom vyhlásená za neplatnú do 30.4.2013 titulom náhrady mzdy, za rok 2010 za 6 mesiacov priemerný zárobok vypočítaný žalobkyňou 1.054,50 EUR, za rok 2011 12 x priemerný zárobok 1.058 EUR, za rok 2012 za 12 mesiacov 12 x priemerný zárobok 1.131,50 EUR a za rok 2013 4 x priemerný zárobok 1.178 EUR, spolu 37.313 EUR, ďalej sa domáha odchodného vo výške 2.263 EUR.

Súd vyhodnotil zistený skutkový stav a dospel k záveru, že nárok žalobkyne na náhradu mzdy titulom neplatného skončenia pracovného pomeru je dôvodný, keďže zo spisu 40C 178/2010 mal súd za jednoznačne preukázané, že právoplatným rozsudkom Okresného súdu Košice I bolo určené, že ukončenie pracovného pomeru výpoveďou zo strany žalovaného dané žalobkyňou dňa 22.3.2010 je neplatné. V súlade s ust. § 79 ods. 1 Zák. práce účinného ku dňu 22.3.2010 s poukazom na intertemporálne ustanovenie § 252 g/ Zák. práce patrí žalobkyňi náhrada mzdy odo dňa oznámenia, že zamestnanec trvá na tom, aby ho zamestnávateľ ďalej zamestnával, a to vo výške priemerného zárobku odo dňa, keď zamestnanec oznámil, že trvá na ďalšom zamestnávaní a to do času, kým mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci.

S poukazom na vyššie uvedené mal súd za nepochybne preukázané, že žalobkyňi vznikol nárok na náhradu mzdy vo výške priemerného mesačného zárobku odo dňa, keď oznámila žalovanému, že považuje ukončenie pracovného pomeru za neplatné. Žalobkyňa namietala neplatnosť výpovede listom zo dňa 30.3.2010 ako aj 31.3.2010 adresovaného žalovanému avšak až listom doručeným žalovanému dňa 6.5.2010 oznámila žalovanému, že považuje výpoveď za neplatnú a trvá na tom, aby ju žalovaný ďalej zamestnával.

S poukazom na vyššie uvedené žalobkyňi patrí náhrada mzdy od 6.5.2010.

V súlade s ust. § 79 ods. 2 Zák. práce, ak celkový čas, za ktorý by sa mala poskytnúť náhrada mzdy presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa povinnosť nahradit' mzdu za čas prevyšujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy zamestnancovi nepriznať.

Žalovaný namietal, že návrh žalobkyne je potrebné zamietnuť, prípadne navrhol znížiť náhradu mzdy z dôvodu, že poberala starobný dôchodok od februára 2012 ako aj s poukazom na skutočnosť, že žalobkyňa falšovala úradnú listinu, na základe ktorej získala potvrdenie o získaní kvalifikačnej skúšky, z dôvodu, že narušila občianske spolunažívanie tým, že sa na zasadnutí Rady školy dňa 10.2.2010 mala dopustiť hrubého správania a že odborným posudkom znalca z odboru stavebníctvo bolo preukázané, že za žalovaného uzavrela zmluvu, ktorá bola pre žalovaného nevýhodná pre žalovaného, rozdiel v neprospech žalovaného činí 13.625,85 EUR.

Súd vyhodnotil zistený skutkový stav jednotlivito a vo vzájomných súvislostiach, posúdil námietky účastníkov a dospel k záveru, že návrh je čiastočne dôvodný.

S poukazom na vyššie uvedené mal súd za preukázané, že žalobkyňi vznikol nepochybne nárok na náhradu mzdy odo dňa oznámenia, že trvá na platnosti pracovného pomeru a to odo dňa 6.5.2010 do priznania starobného dôchodku v plnej výške, t.j. vo výške priemerného mesačného zárobku. Vzhľadom k tomu, že výška priemerného mesačného zárobku medzi účastníkmi bola sporná, súd ustálil na základe výsledkov vykonaného dokazovania výšku priemerného mesačného zárobku žalobkyne za rok 2010 na sumu 1.054,50 EUR, za rok 2011 na sumu 1.058 EUR, za rok 2012 1.131,50 EUR a za rok 2013 1.178 EUR, pričom vychádzal z priemerného mesačného zárobku zástupkyne pre technicko-ekonomický úsek a to v zmysle návrhu žalobkyne, keďže v listinných dôkazoch predložených žalovaným, sám žalovaný vypočítal priemerný mesačný zárobok žalobkyne za rok 2010 na sumu 1.211 EUR a sám žalovaný vo svojom potvrdení uviedol, že žalobkyňi bolo vyplatené 2-mesačné odchodné vo výške 2.422 EUR z funkčného platu 1.211 EUR mesačne, pričom odstupné žalovaný vyplatil z funkčného platu 770 EUR. Pri výpočte priemerného zárobku súd ustálil priemerný mesačný zárobok žalobkyne ako priemerný mesačný zárobok, na ktorý by mala nárok po ukončení v čase neplatne skončeného pracovného pomeru, t.j. podľa posledného pracovného zaradenia žalobkyne predchádzajúceho výkonu funkcie riaditeľky t.j. funkcie zástupkyne pre ekonomický úsek, ktorý v zmysle stupnice platových taríf pedagogických

zamestnancov a zvýšenia platových taríf v závislosti od dĺžky započítanej praxe vydané ministrom školstva, vedy, výskumu a športu činil pre rok 2010 (započítaná prax 25 rokov, platová tarifa 639 EUR, zvýšenie platovej tarify 131 EUR, príplatok za riadenie 144,50 EUR, osobný príplatok 150 EUR), spolu 1.054,50 EUR, za rok 2011(započítaná prax 26 rokov, platová tarifa 639 EUR, zvýšenie platovej tarify 134,50 EUR, príplatok za riadenie 144,50 EUR, osobný príplatok 140 EUR), funkčný plat 1.058 EUR, za rok 2012 (započítaná prax 27 rokov, platová tarifa 697 EUR, zvýšenie platovej tarify 150 EUR, príplatok za riadenie 144,50 EUR, osobný príplatok 140 EUR), funkčný plat 1.131,50 EUR, za rok 2014 (započítaná prax 28 rokov, platová tarifa 732 EUR, zvýšenie platovej tarify 161,50 EUR, príplatok za riadenie 144,50 EUR, osobný príplatok 140 EUR), funkčný plat 1.178 EUR.

Vzhľadom k tomu, že doba náhrady mzdy prevyšovala 12 mesiacov a žalovaný namietal nepriznanie náhrady mzdy nad dobu 12 mesiacov, prípadne jej zníženie, súd posudzoval odôvodnenosť tejto námietky.

Súd dospel k záveru, že námietka žalovaného je čiastočne dôvodná. Súd priznal žalobkyni plnú náhradu mzdy vo výške priemerného zárobku od 6.5.2010 do 28.2.2012 za 22 mesiacov, t.j. za rok 2010 alikvotná časť za obdobie od 6.5.2010 do 31.5.2010 za 26 dní (1.054,50:31 x 26) - 884 EUR a za obdobie od 1.6.2010 do 31.12.2010 (7x 1.054,50) - 7.381,50 EUR, (12x 1.058 EUR) za rok 2011 - 12.696 EUR a za 2 mesiace roku 2012 (2x 1.131,50 EUR) - 2.263 EUR, spolu 23.224,50 EUR a od 1.3.2012 do 30.4.2013 súd znížil náhradu mzdy.

V zmysle ustálenej judikatúry súd pri rozhodovaní o znížení náhrady prípadne nepriznaní náhrady príslušne najmä k tomu, či bol zamestnanec medzi tým zamestnaný inde, akú prácu vykonával, z akého dôvodu sa do práce nezapojil, ak sa do práce nezapojil, či tak urobil z vážnych dôvodov. Podstatné je, či sa zapojil alebo mohol zapojiť do práce v mieste dojednanom pracovnou zmluvou pre výkon pracovnej činnosti alebo mieste, ktoré je možné z hľadiska daného účelu považovať za rovnocenné miesto zjednanému pre výkon pracovnej činnosti a či je možné spravodlivo požadovať, aby sa v určitom mieste do práce zapojil.

V danej veci mal súd za preukázané, že žalobkyňa bola po neplatnom skončení pracovného pomeru evidovaná ako nezamestnaná, preto za dobu evidencie ako nezamestnanej t.j. od 1.4.2010 do 20.2.2012 súd priznal žalobkyni plnú náhradu mzdy. Od mesiaca nasledujúceho po priznaní starobného dôchodku súd znížil náhradu mzdy žalobkyni. Starobný dôchodok bol priznaný vo výške 651,80 EUR ku dňu priznania, bol následne valorizovaný, bol priznaný vo výške prevyšujúcej priemerný dôchodok teda v nadštandardnej výške, pričom žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala, že by si po období, kedy jej bol priznaný starobný dôchodok, aktívne hľadala zamestnanie a nepreukázala vôľu byť zamestnaná.

Pokiaľ ide o námietku nepriznania náhrady mzdy nad dobu 12 mesiacov žalovaným z dôvodu porušenia dobrých mravov žalobkyňou ako falšovanie listiny, porušovanie občianskeho spolunažívania - hrubé správanie žalobkyne na Rade rodičov, uzatváranie nevýhodných zmlúv pre žalovaného, súd poukazuje na to, že uvedené skutočnosti mohli byť dôvodom pre ukončenie pracovného pomeru žalobkyne u žalovaného titulom porušenia pracovných povinností, ak by boli preukázané, a boli by takej intenzity, ktorá by odôvodňovala ukončenie pracovného pomeru so žalobkyňou pre porušenie pracovných povinností. Ak sa žalovaný bráni, že žalobkyňa porušila uvedenými tvrdeniami dobré mravy tým potvrdzuje, že uvedené skutočnosti nemal preukázané do tej miery, aby bol oprávnený ukončiť pracovný pomer so žalobkyňou z dôvodu porušenia pracovných povinností a preto nemôžu byť ani dôvodom na zníženie, resp. nepriznanie náhrady mzdy titulom neplatného skončenia pracovného pomeru, ktorého neplatnosť zavinil žalovaný.

S poukazom na vyššie uvedené súd znížil náhradu mzdy, na ktorú mala žalobkyňa nárok od 1.3.2012 do 30.4.2013 na sumu 4.630,30 EUR mesačne vo výške 330,74 EUR pozostávajúcej cca z rozdielu priemerného zárobku a priznaného dôchodku s tým, že ak by nedošlo k zníženiu náhrady mzdy vznikol by žalobkyni nárok na náhradu mzdy vo výške 10 x 1.131,50 EUR, t.j. 11.315 EUR a 4 x 1.178 EUR - 4.712 EUR, spolu 16.027 EUR.

S poukazom na vyššie uvedené súd priznal žalobkyni náhradu mzdy za obdobie od 6.5.2010 do 30.4.2013 vo výške 27.854,80 EUR.

Žalobkyňa sa domáhala aj náhrady mzdy za obdobie od 30.4.2010 do 30.6.2010 titulom náhrady mzdy titulom prekážok na strane žalovaného.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný od 1.4.2010 neprideľoval žalobkyni prácu, keďže mal za to, že pracovný pomer skončil ku dňu 31.3.2010. Žalobkyňa si uplatnila nárok na zaplatenie náhrady mzdy za obdobie od 1.4. do 30.6. titulom prekážky v práci na strane žalovaného z dôvodu neprideľovania prác dňa 29.5.2013.

Súd dospel k záveru, že tento nárok je nedôvodný. Nárok na náhradu mzdy titulom neplatného skončenia pracovného pomeru ustanovuje § 79 ods. 1,2 Zák. práce, pričom podmienkou na priznanie nároku na náhradu mzdy titulom neplatného skončenia pracovného pomeru je oznámenie zamestnanca, že trvá na ďalšom zamestnaní a na pracovnom pomere a to odo dňa tohto oznámenia. Žalobkyňa učinila toto oznámenie dňa 6.5.2010 a od tohto dňa jej súd priznal náhradu mzdy. Ak si uplatňuje náhradu mzdy za obdobie od 1.4.2010 do 30.6. 2010, súd poukazuje na to, že nárok na náhradu mzdy od 6.5.2010 do 30.6. 2010 posúdil ako nárok na náhradu mzdy titulom neplatného skončenia pracovného pomeru. Nárok na náhradu mzdy titulom prekážok v práci je v súlade s ust. § 79 ods. 1,2 je nedôvodný a nemožno ho priznať, keďže žalobkyňa si môže uplatniť iba nárok na náhradu mzdy titulom neplatného skončenia pracovného pomeru, ktorý súd žalobkyni od okamihu oznámenia, že trvá na ďalšom zamestnaní aj priznal. Žalovaný namietol premlčanie, keďže nárok na náhradu mzdy bol uplatnený až 29.5.2013, v pôvodnom návrhu zo dňa 14.5.2010 bol uplatnený iba nárok na náhradu mzdy od 6.5.2010. V zmysle vyjadrenia žalovaného bola mzda za mesiac apríl 2010 splatná ku dňu 11.5. nárok je premlčaný, keďže bol uplatnený po uplynutí 3-ročnej premlčacej lehoty, mzda za mesiac apríl 2010 sa stala splatná 11.5.2010 a 3-ročná lehota na podanie návrhu uplynula 11.5.2013.

Žalobkyňa si uplatnila úrok z omeškania vždy od prvého dňa nasledujúceho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola splatná mzda, úrok z omeškania si uplatnila zo mzdy za obdobie od 1.7.2010 do 31.4.2013, t.j. úrok z omeškania z náhrady mzdy za mesiac júl 2010 si uplatnila od 1.9.2010 a následne z každého nasledujúceho mesiaca odo dňa nasledujúceho po 1.9.2010 vždy k prvému dňu.

Keďže z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že mzda bola platná k 11.dňu nasledujúceho mesiaca, ku prvému dňu mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola náhrada mzdy splatná, došlo už k splatnosti mzdy za každý príslušný mesiac, preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť úrok z omeškania zo sumy priznanej ako náhrady mzdy vždy v príslušnej výške zo sumy, ktorá bola priznaná, vždy odo dňa nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola splatná, v súlade s návrhom a to zo sumy, ktorá bola za príslušný mesiac priznaná.

Pokiaľ ide o nárok na príslušenstvo, úroky z omeškania v zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dochádza k omeškaniu s náhradou mzdy spravidla za ten ktorý mesiac, kedy nastala splatnosť, keďže ide nepochybne o uspokojenie peňažného nároku, ktorý zaniká splnením, pričom povinný účastník je povinný plniť riadne a včas.

S poukazom na vyššie uvedené, keďže žalobkyňa sa domáhala náhrady mzdy za obdobie od 1.7.2010 do 31.4.2014 a súd od 1.3.2012 do 30.4.2013 znížil náhradu mzdy a mal za to, že aj nárok na náhradu mzdy od 1.4. do 5.5.2010 je nedôvodný, súd v tejto časti návrh zamietol.

Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa vzala návrh po podaní návrhu v časti o zaplatenie odchodného vo výške 2.263 EUR s prísl. späť z dôvodu zaplatenia odchodného žalovaným v septembri 2013, súd podľa ust. § 96 ods. 1,2 v späťvzatej časti za súhlasu žalovaného konanie zastavil.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 142 ods. 3 O.s.p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrných časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle cit. ustanovení a zaviazal žalovaného, ktorý mal len nepatrný úspech v časti konania o náhradu mzdy nahradiť úspešnej žalobkyni trovy konania potrebné na účelné uplatňovanie práva.

Z ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že právo na náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva má ten účastník, ktorý mal úspech vo veci. Vecou v zmysle uvedeného ustanovenia je predmet konania, ako je tento vymedzený v žalobe a to v tej jej časti, v ktorej žalobca vymedzuje, čoho sa domáha (v tzv. petite podľa § 42 ods. 3 O.s.p. a § 79 ods. 1 O.s.p.).

Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala neplatnosti skončenia pracovného pomeru. V petite žaloby síce navrhla zaviazat' žalovaného na poskytnutie náhrady mzdy odo dňa 6.5.2010 do právoplatného rozhodnutia súdu o neplatnosti skončenia pracovného pomeru, ale ani v žalobe, v nasledujúcich podaniach a ani na pojednávaniach tento nárok nešpecifikovala. Počas konania neboli podané žiadne návrhy v časti náhrady mzdy a súd teda ani nevykonával žiadne dokazovanie, čo do návrhu o náhradu mzdy v konaní sp. zn. 40C/178/2010. Rozsudkom č.k. 40C/178/2010-96 zo dňa 7.6.2012 bol nárok žalobkyne v časti náhrady mzdy vylúčený na samostatné konanie. Až po nadobudnutí právoplatnosti citovaného rozsudku dňa 19.4.2013, súd konal vo veci náhrady mzdy. Žalobkyňa špecifikovala návrh vyčíslením náhrady mzdy písomným podaním doručeným súdu až dňa 29.5.2013. Z toho vyplýva, že nárok na náhradu mzdy bol žalobkyňou riadne uplatnený až dňa 29.5.2013.

Preto súd pri vyčíslení odmeny advokátom za úkony právnej služby do právoplatného skončenia veci vedenej pod sp. zn. 40C/178/2010 dňa 19.4.2013 (za roky 2010 až 2012) priznal odmenu za 1 úkon právnej služby iba podľa § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., t.j. vo výške 1/13 výpočtového základu pre príslušný rok.

Pri úkonoch právnej služby v konaní vedenom pod sp. zn. 40Cpr/1/2013, predmetom ktorého bol vylúčený nárok žalobkyne o náhradu mzdy, vzhľadom na celkový úspech žalobkyne vo výške 30.117,80 € (27.854,80 € + 2263 €) súd určil odmenu za 1 úkon právnej služby vo výške 469,74 € podľa ust. § 142 ods. 3, keďže rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu.

Súd žalobkyni priznal náhradu trov právneho zastúpenia za nasledovné úkony právnej služby:

za rok 2010 - prevzatie, príprava zastúpenia 55,49 € (1/13 z 721,40 €) a spísanie žalobného návrhu 55,49 € (1/13 z 721,40€) + režijný paušál 2x 7,21 € podľa ust. § 10 ods.1, § 11 ods.1 písm. a), 16 ods.3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., spolu vo výške 125,40 €;

za rok 2011 - účasť na pojednávaní dňa 19.1.2011 57 € (1/13 z 741 €), účasť na pojednávaní dňa 12.5.2011 (odročené) 14,25 € {1/4 z (1/13 z 741 €)}, účasť na pojednávaní 22.9.2011 57 € (1/13 z 741 €) a písomné podanie doručené súdu dňa 7.11.2011 57 € (1/13 z 741 €) + režijný paušál 4x 7,41 € podľa ust. § 10 ods.1, § 11 ods.1 písm. a), 16 ods.3, § 14 ods.5 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., spolu vo výške 214,89 €;

za rok 2012 - účasť na pojednávaní dňa 15.2.2012 58,69 € (1/13 z 763 €), účasť na pojednávaní dňa 7.6.2012 58,69 € (1/13 z 763 €) a vyjadrenie k odvolaniu žalovaného doručené súdu dňa 7.9.2012 58,69 € (1/13 z 763 €) + režijný paušál 3x 7,63 € podľa § 10 ods.1, § 11 ods.1 písm. a), § 16 ods.3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., spolu vo výške 198,96 €;

za rok 2013 - ďalšia porada s klientkou dňa 10.5.2013 (v trvaní 1h 30m) 626,30 € {2x (2/3 z 469,74 €)}, mimosúdna výzva na úhradu mzdy zo dňa 13.5.2013 469,74 €, odpoveď na návrh dohody zo dňa 24.5.2013 469,74 €, rokovanie s protistranou dňa 31.5.2013 313,15 € (2/3 z 469,74 €) a podanie vo veci samej doručené súdu dňa 29.5.2013 469,74 € + režijný paušál 5x 7,81 € podľa § 10 ods.1, § 14 ods.2 písm. a), § 16 ods.3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., spolu vo výške 2387,72 €;

za rok 2014 - podanie vo veci samej doručené súdu dňa 16.5.2014 469,74 €, ďalšia porada s klientkou dňa 12.9.2014 (v trvaní 1h 30m) 313,16 € {2x (1/3 z 469,74 €)} a účasť na pojednávaní dňa 18.9.2014 469,74 € + režijný paušál 3x 8,04 € podľa § 10 ods.1, § 14 ods.4 písm. a), § 16 ods.3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., spolu vo výške 1276,76 €;

za rok 2015 - podanie vo veci samej doručené súdu dňa 2.1.2015 469,74 €, podanie vo veci samej doručené súdu dňa 12.2.2015 469,74 €, podanie vo veci samej doručené súdu dňa 9.6.2015 469,74 €, ďalšia porada s klientkou dňa 18.1.2015 (v trvaní 30m) 156,58 € (1/3 z 469,74 €), ďalšia porada s klientkou dňa 2.6.2015 (v trvaní 30m) 156,58 € (1/3 z 469,74 €), účasť na pojednávaní dňa 8.1.2015 469,74 €, účasť na pojednávaní dňa 21.5.2015 469,74 € a účasť na pojednávaní dňa 15.10.2015 469,74 € + režijný paušál 8x 8,39 € podľa § 10 ods.1, § 14 ods.2 písm. a), § 16 ods.3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., spolu vo výške 3198,72 €;

celkovo 7.402,45 € + 20% DPH = 8.882,95 €.

Vzhľadom k tomu, že žalobkyňu zastupoval v konaní advokát, súd v súlade s ust. § 149 ods. 1 O.s.p zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni trovy na účet advokáta.

Súd v súlade s ust. § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatkoch za výpis z registra trestov zaviazal žalovaného, ktorý v konaní nemal úspech zaplatiť súdny poplatok za návrh - vo výške 1722,- EUR - položka 1b) sadzobníka cit. zák., 99,50 EUR za návrh o určenie neplatnosti a položka 1a) sadzobníka cit. zák. za návrh na náhradu mzdy - 1623,- EUR, keďže žalobkyňa bola oslobodená od súdnych poplatkov podľa ust. § 4 ods. 2 písm. d) cit. zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona. (§ 251 O.s.p.)